

De typologie van Noachs ark

Bron: <https://www.biblebelievers.com/>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling, ingekort/bewerkt, voetnoot en plaatjes door M.V.

De ark die door Noach werd gebouwd volgens goddelijke aanwijzingen, waarin hij en zijn huis, samen met vertegenwoordigers van de lagere schepping, beschutting vonden tegen de storm van Gods toorn, is een van de duidelijkste en meest uitgebreide types van de redding van de gelovige in Christus die in alle Geschriften te vinden is.

“Zoals de dagen van Noach waren, zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn” (Mt 24:37)

Mattheüs 24:37-39

Ongelovigen bleven achter voor de aardse oordelen! Gelovigen werden opgenomen in de ark.

Mattheüs 24:40-41

Ongelovigen blijven achter voor de aardse oordelen! Gelovigen worden opgenomen in de tegenbeeldige ark: Jezus Christus.

1. Het eerste dat in verband met de ark moet worden opgemerkt, is dat het een goddelijke voorziening was. Dit is erg duidelijk in de woorden van Genesis 6:13, 14: “Daarom zei God tegen Noach: Het einde van alle vlees is voor Mijn aangezicht gekomen ... Maak voor uzelf een ark”. Voordat de vloed kwam en voordat de ark werd gemaakt, bestond er in de gedachten van God een ontsnapingsmiddel voor Zijn eigen volk. Dus ook de redding door Christus was bij God geen gedachte achteraf, namelijk toen de zonde al was binnengekomen en Zijn schepping verwoestte; van alle eeuwigheid was Hij voornemens een volk voor Zichzelf te verlossen, en bijgevolg was Christus in de raad van de Godheid “het Lam Dat geslacht is, van de grondlegging van de wereld af” (Openbaring 13:8). De ark was Gods voorziening voor Noach zoals Christus Gods voorziening was voor zondaars.

2. Merk nu op dat God aan Noach Zijn eigen ontwerpen openbaarde en hem beval een toevluchtsoord te bouwen waarin hij kon schuilen voor de naderende storm van oordeel. De ark was geen uitvinding van Noach; als God Zijn gedachten niet aan hem had geopenbaard, zou hij samen met zijn medescheepselen zijn omgekomen. Op dezelfde manier moet God door Zijn Geest Zijn gedachten van genade jegens ons openbaren; anders zouden wij in onze blindheid en onwetendheid voor eeuwig verloren zijn. “Want God, Die gezegd heeft dat het licht uit de duisternis zou schijnen, is ook Degene Die in onze harten geschieden heeft tot verlichting met de kennis van de heerlijkheid van God in het aangezicht van Jezus Christus” (2 Korinthiërs 4:6).

3. Vervolgens merken we op dat Noach de opdracht kreeg een ark van goferhout te maken (Genesis 6:14). Het materiaal waaruit de ark werd gebouwd, leert een belangrijke les. De ark is gemaakt van hout. De typische waarheid die ontworpen is om ons te leren, is er een die ons telkens opnieuw wordt voorgelegd, zowel in het Woord als in de natuur: de waarheid dat het leven uit de dood komt, dat het leven alleen kan worden veiliggesteld door opoffering. Voordat de ark kon worden gemaakt,

moesten bomen worden gekapt. Dat wat het leven van Noach en zijn huis verzekerde, was verkregen door de dood van de bomen. We hebben hier ook een hint over de menselijkheid van onze Heer. De bomen waaruit het hout van de ark was genomen, waren van de aarde, wat ons herinnert aan Jesaja's beschrijving van Christus".¹

4. De ark was een toevluchtsoord tegen het goddelijke oordeel. Er worden drie arken genoemd in de Bijbel en elk van hen was een schuilplaats en een veilige plek. De ark van Noach beschermde degenen binnenin tegen de uitgestorte toorn van God. De ark van biezten, bestreken met pek (Hebr. *zetheth*, Exodus 2:3) beschermde het jonge kind Mozes tegen de moorddadige plannen van Farao, die een type van Satan was. De ark van het verbond beschermde de twee stenen tafels waarop de heilige wet van God stond geschreven. Elke ark spreekt over Christus, en bij het samenvoegen van de drie leren we dat de gelovige wordt beschermd tegen Gods toorn, Satans aanvallen en tegen de veroordeling van de wet - de enige drie dingen in het hele universum die ons kunnen bedreigen of schaden. De ark van Noach was een veilige plaats. Ze werd door God verschaft toen de dood iedereen bedreigde. Het was de enige plaats van bevrijding van de toorn die zou komen.

Jezus Christus is de Weg en de Deur.
De Ark wijst heen naar de verlossing in Christus.
Gods oordeel kwam over allen die niet in de Ark waren!
Bent u al binnengegaan?

5. De ark was een plaats van absolute veiligheid. Deze waarheid blijkt uit verschillende bijzonderheden. Eerst werd de ark zelf "van binnen en van buiten met pek" bestreken (Genesis 6:14), vandaar

¹ Het hout spreekt ook van het hout van Christus' kruis dat mee onze redding aanbracht.

dat hij volledig waterdicht zou zijn en als zodanig een perfecte schuilplaats. Hoe hard het ook regende of hoe hoog het water opsteeg, alles in de ark was veilig. De ark was ook in dit opzicht een type van onze redding in Christus. Tegen de heiligen zei de apostel: “Uw leven is verborgen (zoals Noach in de ark) met Christus in God” (Kolossenzen 3:3). In een volgend vers lezen we over Noach nadat hij de ark was binnengegaan: “En de HEERE sloot de deur achter hem toe” (Genesis 7:16). Wat een gezegend woord is dit! Noach hoefde niet voor zichzelf te zorgen; toen hij de ark was binnengegaan, was God verantwoordelijk voor zijn behoud. Zo is het ook met degenen die naar Christus zijn gevlucht om hun toevlucht te zoeken: ze worden “door de kracht van God bewaakt door het geloof tot de zaligheid, die gereed ligt om geopenbaard te worden in de laatste tijd”. (1 Petrus 1:5). Tenslotte wordt de veiligheid van allen in de ark gezien in hun naar buiten gaan een jaar later op de verwoeste aarde. “Toen ging Noach naar buiten, en zijn zonen, zijn vrouw en de vrouwen van zijn zonen met hem. Alle dieren, alle kruipende dieren en alle vogels, alles wat zich op de aarde beweegt, overeenkomstig hun soorten, gingen de ark uit” (Genesis 8:18, 19). Allen die de ark waren binnengegaan, waren bewaard gebleven, niemand was ten onder gegaan door de vloed en niemand was een natuurlijke dood gestorven, zo volmaakt is het type. Hoe herinnert ons dit aan de woorden van onze Heer: “Uit hen die U Mij gegeven hebt, heb Ik niemand verloren laten gaan” (Johannes 18:9).

6. Vervolgens zouden we opmerken, wat vaak ook door anderen is opgemerkt, dat de ark maar één deur als ingang had. Er was niet een ingang voor Noach en zijn familie, een andere voor de dieren en nog een voor de vogels. Eén deur was alles wat de ark had. Hetzelfde gold later voor de tabernakel; dat had ook maar een enkele ingang. De spirituele toepassing is duidelijk. Er is maar één manier om aan de eeuwige dood te ontsnappen. Er is maar één manier van verlossing van de toekomstige toorn. Er is slechts één Redder die redt uit de poel van vuur, en dat is de Heer Jezus Christus: “Ik ben de weg, de waarheid en het leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij” (Johannes 14:6). De taal van ons type wordt rechtstreeks door Christus gebruikt in Johannes 10:9, waar we Hem horen zeggen: “Ik ben de Deur”. Het is ook de aandacht waard om op te merken dat Noach door God werd bevolen de deur “aan de zijkant” van de ark te plaatsen (Genesis 6:16). Dit duidde ongetwijfeld op het doorboren van de “zijde” van onze Heer (Johannes 19:34), hetgeen de indruk gaf dat de weg naar het hart van God nu open is voor schuldige en geruïneerde zondaars.

7. De ark had drie verdiepingen binnenin, “U moet er een onderste, een tweede en een derde verdieping in maken” (Genesis 6:16). Waarom wordt ons dit verteld? Welk verschil maakt het voor Gods heiligen die duizenden jaren later leven hoeveel verdiepingen de ark had, of hij er één of een dozijn had? Elke vrome student van het Woord heeft geleerd dat alles in de Heilige Schrift een betekenis en geestelijke waarde heeft. Dat is noodzakelijk zo, want elk woord van God is zuiver en betekenisvol. Toen de Heilige Geest Mozes “bewoog” om het boek Genesis te schrijven, wist Hij dat er een boek werd geschreven dat door het volk van de Heer duizenden jaren later zou moeten worden gelezen, daarom moet wat Hij liet schrijven altijd iets meer zijn dan alleen een lokale toepassing. “Want alles wat eertijds geschreven is, is tot onze onderwijzing eerder geschreven, opdat wij in de weg van volharding en vertroosting door de Schriften de hoop zouden behouden” (Romeinen 15:4).

We hebben reeds gezien dat de ark zelf onmiskenbaar de Heer Jezus voorafschaduwde. Door de wateren van het oordeel gaan, en een schuilplaats biedend aan allen die erin waren, was de ark een heel duidelijk type van Christus. Daarom moet de binnenkant van de ark tot ons spreken over wat we in Christus hebben. Is het dan niet duidelijk dat de ark die zich in drie verdiepingen verdeelde, een hint geeft naar onze drievoudige redding in Christus? De redding die we in Christus hebben, is

drievoudig, en dat in dubbele zin. Het is een redding die elk deel van onze drievoudige constitutie omvat en voorziet in de verlossing van onze geest, onze ziel en ons lichaam (1 Thessalonicenzen 5:23); en verder bestaat onze redding uit redding van de zondestraf, redding van de zondekracht, en we zullen finaal nog gered worden uit de aanwezigheid van zonde.

8. Vervolgens merken we op dat de ark was voorzien van een raam en dat werd “boven” geplaatst - “U moet een lichtopening in de ark maken, en afwerken tot op een el van boven” (Genesis 6:16). De spirituele toepassing is duidelijk. Noach en zijn metgezellen zouden niet neerkijken op het toneel van vernietiging onder en om hen heen, maar naar de levende God. Dezelfde les werd aan Jahweh’s volk in de wildernis geleerd. De wolkkolom om hen overdag te begeleiden en de vuurkolom om hen ‘s nachts te beschermen, was niet alleen bedoeld voor hun begeleiding, maar was ook bedoeld voor hun instructie. Israël moest opkijken naar de grote Jahweh en niet bezig zijn met de moeilijkheden en gevaren van de wildernis. Dus wij, geroepen om door geloof te wandelen, moeten reizen met onze ogen naar de hemel gericht.

9. De ark was ingericht met “vakken” of “nesten” - “Maak voor uzelf een ark van goferhout. In vakken [Hebr. *qen*: kamers of nesten, Strong 7064] ingedeeld moet u deze ark maken” (Genesis 6:14). In elke andere passage in het Oude Testament waar het Hebreeuwse woord “qen” voorkomt, wordt het vertaald met “nest”. We aarzelen misschien hier om de spirituele betekenis te duiden; toch hebben we gezien dat de ark zo’n opvallend en alomvattend type van onze zaligheid in Christus is, dat we moeten geloven dat dit detail in het plaatje enige betekenis heeft, of we het nu kunnen onderscheiden of niet. De gedachte die ons wordt gesuggereerd, is dat we in Christus meer hebben dan een toevlucht, we hebben een rustplaats; we zijn als vogels in hun nesten, de objecten van de liefdevolle zorg van een Ander. O, is het niet zo dat de “nesten” in de ark uitzien naar de “vele woningen” in het “huis van Mijn Vader”, waarvoor onze Heer heenging om ze voor ons “gereed te maken” (Johannes 14:2)?

10. In verband met de ark wordt typisch de grote waarheid van verzoening gepresenteerd. Dit komt in verschillende bijzonderheden naar voren: “Maak voor uzelf een ark van goferhout. In vakken ingedeeld moet u deze ark maken en hem van binnen en van buiten met pek bestrijken” (Genesis 6:14). Het Hebreeuwse woord hier is niet het gebruikelijke woord voor “pek” dat “zetheth” is, maar het is “kapher”, dat zeventig keer in het Oude Testament wordt weergegeven “om verzoening te doen”. De eenvoudige betekenis van “kapher” is “bedekken”, en nergens anders is het vertaald als “pek”. Er werd verzoening gedaan door het bloed dat de zonde bedekte. Omdat onze lezers bekend zijn met deze gedachte, hoeven wij hierover niet verder uit te wijden. God is heilig en als zodanig is Hij “te rein van ogen om het kwade aan te zien” en kan niet naar ongerechtigheid kijken (Habakuk 1:13), daarom moet de zonde worden bedekt - bedekt met bloed. Het is daarom opmerkelijk dat dit woord “kapher” moet worden gebruikt (voor het eerst in de Schrift) in verband met de ark, alsof het ons leert dat een schuilplaats voor Gods toorn alleen kan worden gevonden onder het verzoenende bloed! Opnieuw zien we dat de storm op de ark viel die beschutting bood voor Noach en degenen die bij hem waren. Dus ook de wolken van Goddelijk oordeel barstten los over onze Verlosser toen Hij in onze plaats leed aan het hout: “Watervloed roept tot watervloed, terwijl Uw waterkolken bruisen; al Uw baren en Uw golven zijn over mij heen gegaan” (Psalm 42:8) was Zijn roep; en zijn Zijn woorden hier niet een taal die terugwijst naar het type dat we nu in beschouwing nemen?

We leggen onze pen nu neer met een versterkte overtuiging dat de Heilige Geschriften niet louter “knap bedachte fabels” zijn, maar dat ze inderdaad het geïnspireerde Woord van de levende God zijn.

Lees ook:

- o Rubriek “De Zondvloed”: <http://www.verhoevenmarc.be/schepping.htm#zondvloed>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm